

og navnlig med Hensyn til at tilføje andre staaende Udvalg. Saaledes har jeg i alt Fald opfattet det, men for den Fortolkning, som den høitærede Formand gør gældende, højer jeg mig naturligvis og har ikke mere at sige.

Klein: Ligesom den ærede Taler, som nu havde Ordet, gaar jeg ud fra, at denne Sag vil blive henvist til Udvalget for Forretningsordenen til nærmere Prøvelse. I denne Forudsætning finder jeg Opfordring til at gøre nogle Bemærkninger, som jeg vil haabe, at det ærede Udvalg for Forretningsordenen vil tage under nærmere Overvejelse. Den Tanke, fra hvilken Forslaget er udgaaet, kan vist gøre Regning paa at finde udelst Billigelse her i dette Ting. Jeg gaar fremdeles ud fra, at dette Forslag kan gøre Regning paa at møde overmaade stor Velvilje fra alle Sider, som skulle befatte sig med det, derfor borger jo blandt andet den lange Række af Forslagsstillere. Jeg personlig lægger vist lige saa megen Vægt som nogen paa, at Lovene komme til at fremtræde i en korrekt, tiltalende, klar og for alle let forståelig Form. Jeg har bekræftiget mig saa meget med Love, at det vilde være besynderligt, om jeg ikke havde den samme Følelse som saa mange andre, navnlig de ærede Forslagsstillere af, at man, hvad Formen for Lovene angaar, befinder sig paa et Felt, hvor der vistnok kan siges at være en hel Del tilbage at ønske. Jeg har, tror jeg, oftere, ogsaa i denne Sal, beklaget, at det danske Lovsprog ingenlunde kunde sættes ved Siden af f. Eks. Lovsprogene i vore Nabolande, saa vel Sverige som Norge. Jeg skal villig erkende, at der ofte her udkommer Love, som ere affattede paa en uheldig Maade. I den Henseende vil jeg sige, at det forekommer mig, at Regering og Rigsdag i øvrigt ikke have noget at lade hinanden høre, begge Parter have vistnok deres Skyld i saa Henseende. Altsaa for saa vidt billiger jeg Tanken i Forslaget, og jeg vilde ønske, at den lod sig gennemføre paa en fuldt tilfredsstillende Maade. Sagen er imidlertid, tror jeg, ikke saa let, som den maaste synes ved første Øjefast. Det er ikke enhver Politiker eller Lovgiver, som tillige er Stilist. Vi ere jo vistnok allesammen udmærkede Politikere, udmærkede Lovgivere, men jeg tror ikke, at vi tør præterendere allesammen at være udmærkede Stilister, at være eksellente i at skrive Love i et smukt korrekt Sprog, og jeg tilstaaar, at naar det forholder sig saaledes, er jeg ikke ganske sikker paa, at der ikke ved Sammensætningen af det eventuelle Udvalg kunde gøre sig Hensyn gældende, som det i

og for sig ikke var heldigt bleve gjorte gældende der. Jeg er ikke ganske sikker paa, at der ikke vil blive taget f. Eks. forfælske politiske Hensyn ved Sammensætningen af et Udvalg paa 5 Medlemmer. Mig skulde det i hvert Fald overraske meget glædeligt, dersom det Tilfælde skulde indtræffe, at man her valgte et Udvalg paa 5 Medlemmer alene efter virkelig saglige Hensyn og uden Hensyn til, om de paa gældende hørte til den ene eller den anden Partigruppe her i Salen. Hvis imidlertid politiske Hensyn komme til at spille en Rolle, ja, saa vil vel dette Udvalg blive sammensat af 5 af de mest udmærkede Politikere her i Salen, men det er ikke dermed givet, at det virkelig bliver 5 Medlemmer, som fortjene at have den afgørende Indflydelse paa, hvorledes Lovene skulle affattes. I denne Sammenhæng vil jeg da ogsaa tillade mig den Bemærkning, at det at skrive korrekt og smukt, i et godt og passende Sprog, er ikke altid lige let, og man kan gerne have et Talent i en Retning paa et Omraade uden at have det paa et andet Omraade. At man skriver f. Eks. gode Avisartikler eller en Novelle eller Roman i et smukt Sprog, behøver slet ikke at indeholde noget Argument for, at den paagældende Forfatter tillige er særlig skiftet til at affatte Love. Love have, de bør og maa have et Sprog, der er til en vis Grad ejendommeligt for dem. Jeg vil naturligvis dermed ikke sige — det har jeg allerede sagt — at dette Lovsprog skulde være at foretrække. Man mener maaste, at naar man taler om Lovsproget, taler man om et knudret og indviklet Sprog, fuldt af lange Perioder. Det er ikke min Mening, men enhver vil vistnok give mig Ret i, at den Stil, der er smuk, passende og korrekt f. Eks. i en Feuilletonartikel, er ikke den, der passer for en Lov. En Prædiken har ogsaa sit eget Sprog, forfælsk fra det, der maa siges at være det smukke i en Lov. Altsaa man skal her ikke blot finde i og for sig gode Stilister, men man skal særlig finde Medlemmer, som ere fortrolige med og have Sans for, hvad der kan siges at være et godt Lovsprog. Jeg er bange for, at naar der nedsættes et Udvalg paa 5 Medlemmer, skulde dette Udvalg let forfalde til en af to Yderligheder: Enten vil det tage sig sin Opgave overmaade let og i Virkeligheden kun undtagelsesvis og lige over for enkelte Love anstille den Revision, som man anser for at være ønskelig, eller ogsaa vil det stille sig den Opgave for Alvor at gaa alle Lovforslag igennem, men saa kan det gerne være, at der fremkommer en hel Del Forslag af i hvert Fald meget tvivlsomt Værd,